

[Tholstrup.]

bliver belagt med en afgift på 20 pct.? Jeg er bange for, at noget sådant vil ske.

Med hensyn til papirafgiften glæder jeg mig ligesom det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard over, at man ikke skal betale afgift af et københavnsk blads søndagstillæg. Derimod kan jeg ikke glæde mig over, at det ærede medlem går med til, at der skal betales afgift af „Familie-Journalen“, som kulturelt ikke står lavere end søndagstillægget. Jeg kan ikke se, hvorfor folk skal betale afgift, når det drejer sig om „Familie-Journalen“ og „Hjemmet“ o. s. v., men ikke når det gælder søndagstillæg. Hvad er meningen, skal der ikke være lighed for loven? Skal det ikke være således, at vi prøver på at gøre livet noget mere lyst og muntert om hverdagen? Er det kun om søndagen, vi skal have kulør på tilværelsen? Skal vi ikke også have det om tirsdagen? Jeg er i øjeblikket ikke klar over, om et blad som Chr. Torpes nye blad, „Husmandshjemmet“, skal betale 30 øre pr. kg i afgift; skal „Landet“ betale afgift, skal „Samvirke“ — det største ugeblad i Danmark — betale denne afgift? Det er altsammen underholdningsblade ligesåvel som søndagstillægget, så det vil være vanskeligt for folk at forstå en sådan forskelsbehandling. Jeg foreslår, at man snart ser at komme af med disse afgifter ligesom afgiften på madpapir og indpakningspapir — for det fordyrer varerne — w. c. papir o. s. v. Jeg synes, det er en meget udemokratisk skat, man her indfører.

Jeg beklager meget, at man i ellefte time har indført en forhøjelse af chokoladeafgiften, jeg er oven i købet bange for, at det betyder, at en mængde små chokoladeforretninger bliver nødt til at lukke. Allerede på grund af de stærke stigninger i råvarepriserne er omsætningen gået katastrofalt ned, og jeg tror, det er en hel misforståelse, hvis den højtærede finansminister mener, at han får 25 mill. kr. mere hjem i chokoladeafgift herefter. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det omvendte vil blive tilfældet, og at hvis den højtærede finansminister ønsker flere penge hjem i chokoladeafgift, må han sporenstrengs sætte afgiften ned, så folk igen begynder at købe chokolade i forretningerne. Ellers bliver det, som jeg sagde før, lige det omvendte, der sker.

Jeg behøver vist ikke at tilføje, at jeg slutter mig til min partifælle, det ærede medlem hr. Gregersen, med hensyn til afstemningen om disse lovforslag.

Rager: De bemærkninger, jeg vil gøre, vedrører ikke noget som helst af lovforslagernes hovedprincipper eller noget i den retning, de vedrører kun enkeltheder i lovforslagene med hensyn til deres tekniske udformning. Man har ved disse lovforslag påkaldt støtte fra det erhvervsliv, som skal skabe mulighed for at få afgifterne ind, men så er det beklageligt, at man ikke i højere grad, end jeg skønner det er sket, har forstået, hvorledes erhvervslivets muligheder og forhold er på forskellige områder. Det er også, synes jeg, meget beklageligt, at der er paragraffer i lovforslagene, som det forekommer uforståeligt at man kan indsette i en lov i et demokratisk samfund.

Jeg vil her først og fremmest hæfte mig ved forslaget til lov om omsætningsafgift af forskellige varer m. v. § 38 står for mig som et afskrækkende eksempel på, hvad man ikke kan tillade sig. Der står at læse:

„Finansministeren bemyndiges til, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende, at fritage for afgift i henhold til nærværende lov.“

Nu er spørgsmålet ikke, hvor megen tillid man har til den i det givne øjeblik siddende finansminister. Efter at jeg for nogle dage siden har hørt finansministerens mærkelige forbindelse mellem præmisser og konklusioner, kan min personlige tillid ikke være så overordentlig stor til den nuværende, men det er jo ikke finansministeren, det er i virkeligheden embedsmændene, der skal kunne fritage for afgift i henhold til nærværende lov. Det kan gøres for lukkede døre. Er der fritaget for afgift et eller andet sted? Det bekendtgøres ikke, ingen ved det. Vi kan allesammen gå og tænke: Gud ved, om han dør er blevet fritaget, har der været særlige forhold med ham? Kan vi have denne paragraf stående? Burde der i hvert fald ikke stå, at det skulle være efter forhandling med finansudvalget, så at vi dog får det parlamentariske, det demokratiske element med ind? Vi kan dog ikke have en afgiftslov af denne art, hvor man kan tillade sig for lukkede døre at eftergive afgiften. Jeg henstil-